

El tractament de residus i les seleccions esportives catalanes.

Darrerament s'ha parlat a bastament de la demanda a favor de les seleccions esportives catalanes i de la iniciativa de legislació popular utilitzada per canalitzar-la.

Malgrat el distanciament que sembla existir entre la classe política i les institucions d'una banda, i de la societat per l'altra, és necessari recordar l'existència de la llei d'iniciativa de legislació popular tant a nivell del Congrés dels Diputats com del Parlament de Catalunya, que significa una manera directe de poder fer patents i trametre als òrgans legislatius les demandes de la societat civil.

A Catalunya, els ciutadans poden presentar proposicions de llei al Parlament perquè les voti si compten amb un suport mínim de 60.000 signatures de persones que constin al cens electoral (per tant, majors d'edat). La recollida de signatures s'ha de donar en un termini aproximat de dos mesos segons les condicions que estipuli el mateix Parlament, que pot prorrogar, si ho considera oportú, aquest període, i ha de ser feta en uns impresos oficials que han de satisfer també aquests requisits establerts, que seran supervisats acuradament. Per a l'aplegament de les signatures calen uns responsables clars i definits, els fedataris. Pel que fa al Congrés de Diputats la iniciativa de legislació popular és semblant, però amb un mínim de 500.000 signatures.

Voldríem parlar de dues iniciatives de legislació popular que s'han produït darrerament a Catalunya:

En primer lloc, la iniciativa duta a terme per una Plataforma d'entitats que malden per a la salvaguarda del medi ambient amb l'objectiu de prohibir les incineradores al nostre país i d'oferir alternatives per al tractament de residus. La iniciativa va anar acompanyada d'una forta campanya de

Dos exemples d'aplicació de la llei d'iniciativa de legislació popular

Martí Gasull i Roig

sensibilització a través de conferències i distribució de material gràfic il·lustratiu per part de molt diverses associacions que hi van col·laborar. Tot i que s'han reunit més de 60.000 signatures, lamentem que la difusió als mitjans de comunicació hagi estat, creiem, del tot insuficient: el fet d'utilitzar la llei d'iniciativa popular és quelcom destacable en si mateix. Avui la proposta està al Parlament de Catalunya pel debat, però cap dels partits polítics, segons transcendeix, hi estaria del tot d'acord. Considerem però que una xifra lleugerament superior a les 60.000 signatures és prou representativa per ser tinguda seriosament en compte. Aquí hi ha qüestions implícites. Què passa si la voluntat popular xoca amb certs interessos econòmics, i àdhuc polítics? esperem si més no que la iniciativa, a part de les tasques de conscienciació ja realitzades, serveixin almenys perquè es modifiquin aspectes claus de la legislació existent sobre medi ambient i obri noves vies d'actuació a seguir.

L'altra iniciativa de legislació popular presentada al Parlament ha estat la de les seleccions catalanes. Parteix de precedents com ara l'autorització el 1913 de la constitució del primer Comitè Olímpic Català per part del delegat espanyol del COI, la creació de la Confederació Esportiva de Catalunya el 1922 amb personalitat jurídica pròpia, o el suport del mateix baró de Cobertin per al reconeixement del COC, entre d'altres.

Actualment, i mitjançant la proposta presentada, hom pretén que Catalunya pugui tenir seleccions nacionals

esportives pròpies, de manera que les Federacions Esportives Catalanes puguin escollir els esportistes que hi han de participar, quedant palesa l'obligatorietat d'assistència per la seva part.

La campanya ha obtingut una gran difusió i un suport generalitzat, inclosos esportistes i patums destacades. S'han reunit gairebé 500.000 signatures la qual cosa significa un èxit espectacular i un suport massiu: 500.000 signants majors de 18 anys sobre una població total aproximada de 6 milions al Principat il·lustren molt clarament els desitjos de la societat catalana. Lamentem per tant, profundament aquelles postures contràries a les seleccions catalanes en oposició a les aspiracions majoritàries dels ciutadans: ens referim al Govern de l'Estat Espanyol i als dirigents de certes formacions polítiques; això demostra de nou el tarannà poc democràtic d'aquestes institucions, i els seus obscurs interessos nacionalistes en favor de la *Patria* (la seva). Esperem que aquesta vegada s'imposi la voluntat popular palesa a partir de la iniciativa de legislació, i que s'aconsegueixi cercar també la possibilitat que esportistes d'altres indrets dels Països Catalans puguin competir amb les seleccions esportives nacionals. A més, la importància de les seleccions esportives nacionals rau en la seva dimensió extraesportiva pel fet que pot constituir un factor destacat de desalienació nacional que tots tant necessitem: d'aquí segurament la postura tancada i poc tolerant dels sectors més espanyolistes i de l'Estat Espanyol.

Voldríem acabar animant totes les iniciatives que com aquestes contribueixin a la participació de la societat civil en qüestions polítiques com a airejament d'un sistema sovint massa intoxicat per uns tarannàs que segurament han allunyat la cosa pública del ciutadà: democràcia vol dir també, i així ho entenem, un fort teixit associatiu que pugui opinar, debatre, i tenir un pes important en les decisions que l'afecten: cal retornar la política al ciutadà.